

VšĮ Šalių proletarai, vienykite!

PERGALĖ

Lietuvos KP(b) ZARASU APSKRITIES KOMITETO IR
ZARASU APSKRITIES VYKDOMEJO KOMITETO ORGANAS

Jaunieji literatai

Tarybų šalyje, bolševiku partijos ir tarybinės vyrlaušybes rūpinimosi dėka, yra sudarytos visos salygos naujies talentams augti, jems pasirodyti, kiliusiemis iš plėtinių liaudies masų.

Svarbių nurodymų jaunuju rašytojui auklėjimo ir ugdymo reikalui davė Lietuvos KP(b) XV plenumas savo nutarime apie ideologinio darbo sustiprinimą Tarybų Lietuvoje. Didele reikšme mūsų respublikos literatūriame gyvenime turėjo taip pat 1948 metų gale vykės respublikinis pradedančiųjų rašytojų susirinkimas, kurio darbe dalyvavo visų respublikos apskritių pradedančiųjų rašytojų atstovai.

Po šio susirinkimo žymiai suaktyvinio savo veiklą mosu apskrities pradedančiųjų rašytojai. Pastarieji užmezgė glaudesnius ryšius su „Pergalės“ redakcija, aktyviai dalyvauja apskrities laikraščio gyvenime, siunčia redakcijai savo kūrinius.

Šiuo atžvilgiu pasižymi drg. drg. Davainis, Palionis, Vadešaitė ir kt. Kai kurie jų kūriniai jau buvo sprausdinami apskrities laikraštyje.

Iš gautų redakcijoj kurių tonka pažymėti drg. Stacevičiutės eilėraštį „Tavoji laimė“, kuriame autorei su visu ryškumu vaizduoja sunkų darbo žmogaus gyvenimą kapitalistinei vi suomenėj ir atgimstanti laisvą gyvenimą. Tarybų šaly. Eilėraštyje išlaikytas riemias bei galūnių saskambis.

Nagrinėjant pradedančiųjų rašytojų kūrinius, jaučiamais kai kurių dėmesio stokei eilėraščio formai, dažnai tų pačių temu traktavimas ir vienodus. Pavyzdžiu, nors drg. Davainis literatūriniai gabumai neglėtinimi, tačiau minėti trūkumai pastatko. Drg. Žukytė per manzai panaudoja šių dienų tematiką.

Pradedantis poetas E. Palionis daug raso, tačiau dažnai nagrinėja tas pačias temas, nepakankamai apdaillina kūrinius, jaučiamas skubotumas. Sava jėgas prozos srity sėkminges bando drg. Bružaitė, tik, deja, per manzai aktyvumo.

Savo laiku poezijos gabaus pasižymėjo drg. N. Mikučionis, kuris rašyavo aktualiomis temomis ir turėjo nemažą pasisekimą literatūroje, tačiau pasuktinę metu kaž kodėl metė šią garbingą pradžią.

Pradedantieji rašytojai neturi pamiršti to, kad jie ateina pavaduoti vyresniųjų rašytojų karts. Jaunesniems skirta kelti naują lietuvių literatūrą, neapsiribojant praeties tematika ir paviršutiniu stebimu.

Savo darbe reikia imti pažydžius ir mokytis iš broliškių TSRS tautų rašytojų veikalų, ypač iš didžiųjų rusų literatūros klasikų veikalų.

Butina, kad mūsų jaunesni rašytojai rašyti aktualiomis temomis. Šiuo metu vyksta mūsų kaimo pertvarkymas socialistiniais pagrindais. Patartina, kad jaunesni kūriniuose atsišpindėtų kolektivinių okų statybų, klasinė kova, jaunu kolektivinių okų gyvenimas, jų laimėjimai, pracaūsimas pries pavienius valstiečių oklus ir kt.

Jaunesių rašytojų pareiga — daugiau dirbtai tiek individualių, tiek sekocijose ar būreliuose, kad partijos ir vyriausybės numatytais priemonėmis literatūros sritybėtu pilitai ligyvendinamos.

Prieš jaunąją literatūros darbuotojų karta stovi uždavinys parodyti tikrai mūsų liudies idėvyrį — tarybinį žmogų, socialistinės vi suomenės, naujos kultaros statytoją, auklėti darbo žmones tarybinio patriotizmo dvasias, mobilizuoti juos į naujas laimėjimus komunizmo statyboje.

Aktlikti ši garbinga, darba pradedantieji rašytojai galės tik tada, jei gerai pažins žmones, gyvenimą, jų ripesčius ir darbus, jei tinka mai apsiginklavę marksizmu, — leninizmo moksli, jei žengs kartu su gyvenimu.

I naujas laimėjimus, jaunesni rašytojai!

Tarybų Socialistinių Respublikų Sajungos Aukščiausiosios Tarybos Prezidiumo

ISAKAS

Dėl Lietuvos TSR Aukščiausiosios Tarybos Prezidiumo Pirmmininko Org. J. Paleckio apdovanojimo Lenino Ordinu

Už didelius nuopelnus Lietuvos TSR socialistinėje stabyboje ryšių su penkiasimtmečiu nuo gimimo dienos apdovanojoti Lietuvos TSR Aukščiausiosios Tarybos Prezidiumo Pirmmininką drg. Paleckį Justą, Igną s., LENINO ordinu.

TSRS Aukščiausiosios Tarybos Prezidiumo Pirmmininkas N. ŠVERNIKAS

TSRS Aukščiausiosios Tarybos Prezidiumo Sekretorius A. GORKINAS

Moskva, Kremlis,
1949 m. sausio mėn. 22 d.

„Tiesos“ redakcijos

Vilnius.

EINA NUO 1948 M.

ZARA SAI

1949 m.

sausio mėn.

26

TREČADIEN

№ 9(305)

Kaina 20 kapekų

1. Tarybų Lietuvoje — STANKEVIČIUS.
ir plėsti kaimo organizacijas —

3. J. JADONIS. Valsčiaus

zemės ūkio skyrius — ko-

vos dėl aukšto derliaus organizatorius — 2 pusl.

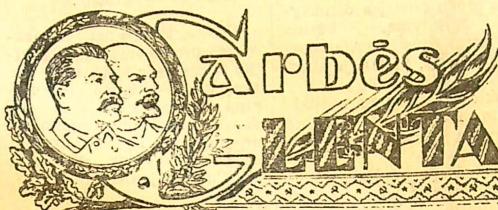
4. J. STRELCOVAS. Ruoškiamės respublikinėl Dainų Šventei — 2 pusl.

5. Literaturinis puslapis — 3 pusl.

6. Užsienio žiniot — 4 pusl.

siame numeryje

Miško medžiaga-valstybei

* Zarasų apskrities darbo žmonių deputatų Tarybos *
* Vykdomejo Komiteto ir LKP(b) apskrities komiteto *
* nutarimų už priešlaikinį metinį miško ruošos plano *
* įvykdymą i apskrities Garbės lenta įrašomi:

* 6. Antalieptės valsčiaus Naujasodžio apylinkė (appy-
* linkės Tarybos pirmmininkas drg. LIŠOVAS), įvykdžiu-
* si metinį miško ruošos planą 100 proc.

* 7. Antalieptės valsčiaus Steponiškių apylinkė (appy-
* linkės Tarybos pirmmininkas drg. JUOZENAS), įvy-
* džiu si metinį miško ruošos planą 100 proc.

Drg. Gabrusevičiaus dešimtkiems įvykdė metinį planą

Sezoninio miško ruošos plano įvykdymas Antazavės valsčiuje kaskart įgauna spartesnį pobūdį. Neblogai susidoroja su šiuo svarbiu uždaviniu ir Šniukštų apylinkės darbo valstiečiai. Visa

medžiaga. Metinį miško ruošos planą užbaigė ir drg. Gabrusevičiaus dešimtkiems. Miško ruošos pirmynių, atkakliai kovojančių už miško ruošos plano įvykdymą, padžiūžia seka ir kiti šios apylinkės gyventojai.

(„Pergalės inform.“)

Lenino dienos minėjimas apskrityje

Zarasuose

S. m. sausio 21 Zarasuose, kinoteatre „30 metų Komjaučių“ patalpose įvyko iškilimiai, kas geduo posėdis, skirtas Vladimiro Iljėjaus Lenino 25-ojioms mirties metinėms paminėti.

Miesto darbininkai, sachavonininkai, įstaigu tarauojai, moksleiviai susikaupė išsklausė LKP(b) apskrities komiteto sekretorių Jaus drg. Vasiličeko pranešimą „25 metai be Lenino, Lenino keliu, Stalinui vadovaujant“.

Po iškilmingo gedulo posėdžio, susirinkusiems buvo pademonstruotas meninis filmas „Priešai“.

Lenino mirties minėjimas sausio 22 d. įvyko taip pat Zarasuose I-oje gimnazijoje.

P. K.

Salake

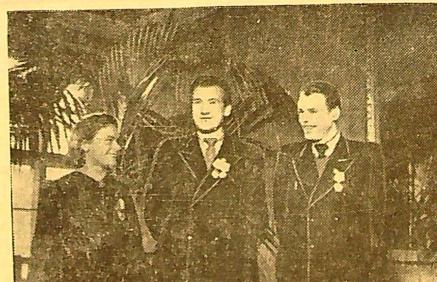
S. m. sausio 22. Salako valsčiaus centro darbo žmonės susirinko miestelio klubo skaitykloje paminėti didžiojo proletariato vado V. I. Lenino 25-ąsias mirties metines.

Iškilmingame gedule posėdyje pranešima „25 metai be Lenino, Lenino keliu, Stalinui vadovaujant“ padarė motytojas drg. Kirdeikis.

V. I. Lenino mirties minėjimas įvyko ir visose valsčiaus apylinkėse.

(„Pergalės“ inform.)

Tarybų Lietuwoje

Šiominis dienomis Lietuvos TSR Aukščiausiosios Tarybos Prezidiumo Pirmmininkas drg. Paleckis ieteikė ordinus ir medalius Lietuvos TSR komjaunimo darbuotojams.

Nuotraukoje: Lietuvos TSR Aukščiausiosios Tarybos Prezidiumo foje po apdovanojimų. Iš dešinės į kairę: drg. drg. Lietuvos komjaunimo CK pirmasis sekretorius Raguotis, apdovanotas Lenino ordinu, komjaunimo Biržų apskrities komiteto sekretorius Balčionas, apdovanotas Garbės ženklo ordinu, Lietuvos komjaunimo CK sekretorius kadru reikalamas Adomavičiute, apdovanota Darbo Raudonosios Vėliavos ordinu.

Šapiro ir Morozovo nuotr.

ELTOS fotokron.

Zarasų miesto rekonstrukcijos planas

1948.I.19 d. Architekturos Reikalių Valdyboje buvo svarstomas Zarasų miesto rekonstrukcijos planas, sudarytas architekto B. Reuzino.

Planu numatyta turgavietės vietoje įrengti naujų miesto centrą, centrą, kuriamo spėsiai aministracinių ir kultūrinių pastatų. Visai nauja, išvaidžia Igis vakarinis miesto rajonas, kuriamo šiuo metu netvarkinguo išmėtyti menki nameliai. Ūta bus įrengtas gražus parkas.

Rytinėje miesto dalyje numatyta vasaros ir žiemos sporto bazė—vandens ir sliedžių stotys, didelis stadionas, laivų prieklauka ir t. t.

Hitlerinėi okupantai sugriovė apie 60 procentų miesto namų. Drauge su atstatymo darbais mieste rekonstrukcijos planas numato eilės naujų svelkatos apsuagos, motinai ir vaikai skirti įstaigų, pramonės įmonių statybą, vandenitekio ir kanalizacijos tinklo įrengimą.

Patietais projektas buvo patvirtintas. („Tiesa“).

LITERATŪRINIS PUSLAPIS

Atgimusioj šaly

Lyg nendrės linksta beržo šakos,
Kal véjas šviliplia po laukus.
Tarytum pasaką jos sekā
Apie praējusius laikus.

Apie laikus, kai masy šalp
Užpuolę buvo svetimi.
Ginklais naikino kraštą žalia,
Laukai kvepėjo kraujumi.

O liaudis skurdo ir kentėjo
Po žiauriu priespaudos batu,
Bet visa laiką ji tikėjo
Kad laisvę kelsis iš rytu.

Ir greit nušvito vėl padangė,
Sugniužo prięsas vakaruos,
Didvyrių galiačia išbande,
Paliko ša. i Lietuvos.

Naujai pakilo mūsų kraštą,
Tévynė tapo vėl laisva
Gražesnę šalį kas berastą,
Kaip išvaduota Lietuva!

Linksmai svyruoja beržo šakos,
Kai vėjas švilipti po laukus,
Ir moja mums, tarytum, sako
Dabar šalis laisva pas mus.

Gimta jam sodžiuj

Nepažinau aš savo sodžiaus,
Nors vos tik metai, kaip mačlau
Jis toks didingas pasirodė,
Jog tyra džiaugsmą pajutau.

Norējau bēgti jam i glēbiļ
Bučuoti jo žalias lankas
Apglēbtī žemē savo miela,
Kuri maitina per dienas.

Daug vargo maté musų sodžius
Daug kraujo buvo jo laukus.
Dabar kitaip jisai atrodo,
Jau nieks nedrums ramybés jo.

Žaliuoja girių šlamą sodai,
Laukuose darbas verda vėl
Linksmai vėl skamba laisvės žodžiai,
Nes ponų jungo jau nebér.

Nepažinau aš savo sodžiaus,
Taip jis išaugo per metus.
Prabėgo dienos rūscios, juodos,
Naujai sužérojo dangus.

E. Paliūnis

D. Bružaitė

Audra vasaros nakti

Julius apsiverčia lovoje.
Tvanku, Jis numeta antklodę.
Už lango girdėti tylos nakties
garsai: čirksia griežlė, paez-
rėj klykteri kažokas paukš-
tis. Ne, tvaikumas neapsa-
komas, ir Julius tyliai, kad
neprižadintų motinos, apsire-
gią, praveria langą ir iššoka-
ja kiemu. Nuo mažytés rasos
zolé salta, ir, jai prisilietus
prie basų kojų, Julius krūp-
telį. Bet tai tėra akimirkso-
jo sandis. Nusilažia beržo
šakelę ir ja žaisdamas lėtai-
zingniai prieina ir sedasi
ant prieklėcio. Iš džiaugsmo
unkadas, pribéga šuo ir
šokinédamas glaudžiasi prie
kojų. „Ak tu šelmi, džiaugie-
si laisve, ką gi, diena, prireš-
tave“ — tyliai kaičia Julius
ir glosto šunį. „Na, nurimk
gi! — ir jis placiū žvylgina
apnienia kiemu. Beržai stovi
tylus ir nejudrus, savo vir-
šunes įremę iš sviesos Paukš-
čių taką. Už jų sukumpe-
senos obelys, tankiuose lapu-
se sieplaničios lyg lobį kas-
dien sunkėjančius obuolius.
Dar ménuso, ir jie bus paua-
šas į didelius gintaro lašus.
Julius atsikelia ir pro dar-
žinę pasukia takeliu pažere.
Ašarai žiūriasi vlenas prie

Gluosniai, išsiriklavę ilga eile
merkia kuras į vandenį. Apie
žy whole sūčių žolės, kai
Juliaus kojų pabačytos per
jas šoka varės, sujudindamas
vandenį, kuriamo ima suptis
žvaigždės. Prieina paruge.
Rugiai stovi, kaip muras—
varpos sunkius ir brandžios.
Savaitė — ir reiks etti su
diliui. Su pasitenkinimu Ju-
lius perbraukta ranka per
varpas. Jos vos truputį su-
drėkė, rasos nėra. Striga Ju-
lius apima apmaudas. Juk šie
rugiai ne jo lauke auga ir ne
jam. O jie turėtų boti jo:
juk jis dirba ir taip myli šia
žemę. Jie ir buvo jo, bet tie
nebuvo žmonės. Petras iš-
gila i dangu. Žilva vakarū-
ausa jau zymiai pasitraukė i
šiaurę. Greitai apsigrežė i
skubiu žingsniu gržta į so-
dyba. Priveria langą į ats-
sėda ant lovos. Susimastė.
Trys lengvi pirstų galu smu-
giai i stiklą—sutartas ženk-
lis „AS”—snabždesiu atsako
Julius. Atsargus žingsniai
nutoista. Julius tyliai patina
švarką. „Kur tu!“ — pakelia
galvą motiną. Tranku. Spen-
gia tyla. Motina girdėjo, kaip
stonus nemiegijo, girdėjo bel-
dimų ir ji virša baimėjo.
„Kur tu?“ — ir vlenmarškinė
motina išlipa iš lovos ir už-
dėda ranką ant sunaus peties.
„Kur tu esai, Julius?“

prakeikti fašistai... „Bet jie bus mano“ — galvoja Julius, apžvelgdamas lauką. „Atsi- rups dar tau šimtai hektarų, motinos skurdas ir ašaros... Ne vejin motinos, bet ir musų visų ir jums višiemis!“ — keršto ugumini degu Julius šnabždesys, irjis žvelgia į tolumą paskendusį dvarą. Kazkur tolimas, vos pastebimas žalbas. „Bus audra. Ji paslepė musų pėdusokus, kai fašistų amunelėjos traukinys išleks ir padangę“, — pagalvoja Julius. „Bet kodėl gi vadat neateina? Naktis trūmna“ — , kur tu eisi, Julius?“ — „Niekto, mama, nusira- mink“ — Julius priglaudžia motinos ranką prie lūpu. „Aš gribiu“ — „...“ — jo tūrinis balsas suvirpa ir nu- triuksta. Ji nežino, kur suni- eina, bet žino, kad tai suri- ta su dideliu pavojumi. Ji in- tris partizanus ne nori kurti keikė vokiečiai ir policininkai. Apie juo drąsius nakties žygius tykial su džiugestu šnabždėjo žmonės kaimuose. Tačiau niekas neitare, kad čia kaltas yra Julius, maža žemis valstietis, padienis

Niekas neįtarė, kad šis jaunutolis su savo draugais nuverčia nuo bėgių vokiečių ešelonus, kad ir jis nešė į busimą Llaudies pergaile savo dali. Niekas nežinojo, kad jis ėjo teisukovos su pavergejais kelius, kad jis nainkindavo grobikų jėgas. Tik jis. — Jo sirdis... Ir kiekvieną kartą, kai jis pajusdavo, kad nuo bėgių nuvirtė ešelonas, jo sirdis prisipildydavo džiaugsmo ir, atrodė, girdėdavo pergalės himna...

Tvankumas dar didesnis. Tyla, kankinant tyla Tyla, kuri buna tik prieš audra. Beržai nejuda né vienu lapeliu. Debesis auga nematomas, todėl atrodo dar baisesnis, nušviečiamas žalbų, kurie lyg ugniniai žilčiai leidžiasi sruogomis žemyn. Tolimi griaus-

kinančios minutės... Pagaliau audra pradėta pamūži tilti, tili, toliai melsvi žiaubai, dar meta atošvaistą ant sienos. Jau galima nujausti besitarinčią ausrą. Bet motinos sirdy šausmo ir nerimo audra lma įt. sliausti su nauju smarkumu. „Ak, kodel jis legržiu. Jau laikas. Juk išaušus jis gržtų negalės, o gyvas ir netauks ausros. Neįau...“ skrenda minčius, ikyrios ir neranodamas. Staiga pro obelyj kaunies sunumirgajudas pavidaus, ir motina suvirpa iš džiaugsimo. — Gržo pagarsuvi, tačiau tvirtu žingsnu. Julius leina į trobą. J. veidais pajuodės ir purvinas, bet išpopės žaidžia pergalės sypsena... „Matv, mama, gržau“ — taria, jis balsu žmogaus, gerai atliskusio savo durtą. Moti-

atlikusio savo darbą. Motinos žūginsis jam parodo visa, jos kančią, ir išpustyti dėl jo. „Mama, žiurk“ — jis placiąja atveria langą. Kas akimirką darosi įviesiau. Rytuvaus danguž salzais, nuauksintas. Netoli man miškelyje jau aidi pirmieji mažųjų giesmininkų ryto himnai saulei. Per naktį priplakta keliasi žolė, žvigantį ir juna, virpa beržų lapelį, siabrinabiai ir drėgnai. Turėjau, lyg iškišti gėlę, pražys ausra. Tik vakaruse dar sovi juodi debesys, lyg neoperan-

